

Küçük çocuk, baloncuyu büyülenmiş gibi takip ederken, şaşkınlığını gizleyemiyordu. Onu hayrete düşüren şey, "Bizim eve bile sığmaz" dediği o güzelim balonların adamı nasıl havaya kaldırmadığı idi. Baloncu dinlenmek için durakladığında o da duruyor ve sonra yine takibe koyuluyordu. Bir ara adamın kendisine baktığını fark ederek ona doğru yaklaştı ve bütün cesaretini toplayarak: – Baloncu amca, dedi. Biliyor musun benim hiç balonum olmadı. Adam çocuğu söyle bir süzdükten sonra: – Paran var mı? diye sordu. Sen onu söyle. – Bayramda vardı, diye atıldı çocuk, önümüzdeki bayram yine olacak. – Öyleyse bayramda gel, dedi adam. Acelem yok, ben beklerim. Çocuk sessizce geri döndü. O ana kadar balonlardan ayırmadığı gözleri dolu dolu olmuş, yürümeye bile mecali kalmamıştı. Bir kaç adım attıktan sonra elinde olmadan tekrar onlara baktığında, gördüklerine inanamadı. Balonlar, her nasılsa adamın elinden kurtulmuş ve yol kenarındaki büyük bir akasya ağacının dallarına takılmıştı. Çocuk, olup bitenleri büyük bir merakla takip ederken, baloncu ona doğru dönerek: – Küçük, diye seslendi. Balonları ağaçtan kurtarırsan birini sana veririm. Dedi.

Küçük çocuk, neye şaşırmış?

.....
.....

Küçük çocuk, adama ne demiş?

.....
.....

Adam, çocuğa ne zaman gel demiş?

.....
.....

Balonlar nereye takılmış?

.....
.....

Çocuğun gözleri neden dolmuş?

.....
.....

Adam, çocuktan ne istemiş?

.....
.....